

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

6 ABRIL 2020 - DILLUNS SANT / A - NÚM. 17

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Is 42, 1-7

No crida ni alça la veu,
no es fa sentir pels carrers

· Salm responsorial
Sl 26

R. El Senyor m'il·lumina
i em salva

· Vers abans de l'evangeli
Salve, Rei nostre; només vós
us heu compadit de nosaltres

· Evangeli
Jn 12, 1-11

Deixeu-la estar; si de cas,
que el guardi per al dia que
m'hauran d'amortallar

SANTORAL

Sant Celestí
Santa Gala
Sant Guillem, abat
Sant Marcel·lí
Sant Pere de Verona

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Carme i Pepita Tàpias Xamaní

- Agraïment:

Als Serveis socials,
a les entitats del tercer sector,
a les xarxes veïnals...

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, ahir començàvem la nostra Setmana Santa, i tal com us dèiem avui pregarem per totes aquelles persones que ho estan passant malament en aquest temps de pandèmia. I m'ha semblat, com a reflexió, adaptar un text de Mn. Miquel Àngel Ferrés, rector de Figueres, i que mostra, amb tota la seva cruesa, com Setmana Santa es fa present, més que mai, en el nostre món. Fem-ne pregària esperançada, perquè al final del dolor, sempre hi ha oberta l'esperança de la resurrecció:

Qui ho ha dit que no hi ha Setmana Santa? Que no veieu el Via Crucis del personal sanitari pujant al Calvari de la pandèmia, desbordats de forces i amb l'angoixa de no donar l'abast? Natzarens vestits de bata blanca i de cor fi que es carreguen la creu del dolor dels afectat? I Getsemaní, em direu. On és Getsemaní? I el trobareu si mireu els nostres científics, biòlegs i metges, que suen sang i aigua per trobar contrarellotge la vacuna que frenarà tanta mort. O el patiment dels qui vetllen i treballen a les nostres residències d'avis. I buscarem encara en la via dolorosa: on és Jesús que passa? I hi passarà amb tanta gent que ha de treballar per a fer arribar els aliments i medicaments a tothom, en les nostres botigues i farmàcies. I algú s'aturarà, on ets Verònica? Que no la veieu? No la veieu en tants de voluntaris que a Càritas, Creu Roja i altres organitzacions continuen apropant-se als més pobres. No la veieu en tantes persones del nostre poble que estan cosint les mascaretes a casa seva? No la veieu en tantes persones que estan trucant als nostres avis per donar esperança? I Ponç Pilat es continuarà rentant les mans, com ho han fet sempre aquells que només busquen els seus beneficis personals, oblidant-se del bé comú. I la corona d'espines la posaran aquells que ja ho tenen tot assegurat, i s'obliden del sofriment de tantes famílies que no arribaran a final de mes, de tants joves que han vist els seus projectes aturats. I podria continuar, amb les Doloroses que ploren la mort d'una persona estimada, o la llunyania d'aquells que estimen, o amb tants de Cireneus que des de casa, amb la força de la pregària, d'una paraula de consol, acompanyant en el dol en senzilles celebracions litúrgiques, intenten donar una paraula d'ànim. Que no ens diguin, per tant, que aquest any no hi haurà Setmana Santa, perquè segurament mai el drama de la Passió no havia estat tan real i autèntic. Preguem per tots ells, i així, potser, podrem arribar plenament a la resurrecció.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 12, 1-11)

Sis dies abans de la Pasqua, Jesús anà a Betània, on vivia Llätzer, aquell que Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Allà li oferiren un sopar. Marta servia, i un dels qui seien a taula amb ell, era Llätzer. Llavors Maria prengué una lliura de perfum preuadíssim de nard autèntic, unguí els peus de Jesús i els hi eixugà amb els cabells, i la casa s'omplí de l'olor d'aquell perfum.

COMENTARI

No ho trobeu bonic? Ben aviat Jesús es trobarà envoltat de persones que cridaran «Crucifica'l, crucifica'l!». Ben aviat Jesús es trobarà amb persones que se'n riuran d'ell, que el maltractaran, que el portaran al calvari, que no hauran descobert veritablement qui és. Ben aviat li passarà tot això. Però avui, no! Avui, unes persones que l'estimen, unes persones que han rebut tot el seu amor, l'han acollit a casa seva i li han donat el millor que tenien. Avui, aquell que es va posar de genolls davant la humanitat per rentar els peus d'un món que el rebutjava, rep l'amor d'una persona que l'estimava. I li renta els peus, i no ho fa amb aigua, sinó amb el millor perfum que havia pogut trobar, i no li eixuga els peus amb una tovallola, sinó amb els seus mateixos cabells, com per dir-li: encara que ens ho prenguin tot, quan s'estima de veritat, sempre es troba alguna cosa amb la que servir. Comencem Setmana Santa. Busquem també nosaltres el que tenim de millor i oferim-li a Jesús, a través dels germans i veurem com en les foscos dels nostres dubtes, s'hi obre una llum d'esperança.